Actualitatea internațională

O nouă anchetă internațională la sfîrșit de an

Jim Ryun, din nou cel mai bun sportiv din lume în 1967

LONDRA 19 (Agerpres). — **În urma unei anchete întreprinse de revista „World Sports Magazine", titlul de cel mai bun sportiv din lume pe anul 1967 a revenit atletului american Jim Ryun, recordman mondial în proba de 1 500 m plat, care a totalizat 51 de voturi. În continuare, clasamentul se prezintă astfel: 2. Mark Spitz (S.U.A.) — natație; 3. Arnold Palmer (S.U.A.) — golf; 4. Kurt Bendlin (R.F. a Germaniei) — decatlon; 5. Mike Hailwood (Anglia) — motociclism; 6. Leonid Jabotinski (U.R.S.S.) — haltere; 7. Denis Hulme (Noua Zeelandă) — automobilism; 8. Cassius Clay (S.U.A.) — box; 9. Denis Lindsay (Republica Sud-Africană) — cricket; 10. John Newcombe (Australia) — tenis.**

Clasamentul feminin: 1. Billie Jean King (S.U.A.) — tenis; 2. Debbie Meyer (S.U.A.) — natație; 3. Claudia Kolb (S.U.A.) — natație; 4. Catie Ball (S.U.A.) — natație; 5. Nancy Green (Canada) — schi; 6. Vera Ceaslavska (Cehoslovacia) — gimnastică; 7. Ada Kok (Olanda) — natație; 8. Jeanette Stewart-Wood (Anglia) — schi pe apă; 9. Judy Pollock (Australia) — atletism; 10. Irena Kirzenstein (Polonia) — atletism.

Contestația echipei Atletico Madrid a fost respinsă

Meciul Göztepe Izmir — Atletico omologat cu 3-0 în favoarea echipei turce

ZÜRICH 19 (Agerpres). — Comitetul executiv al competiției de fotbal „Cupa orașelor tîrguri", reunit la Zürich în prezența președintelui F.I.F.A., sir Stanley Rous, nu a aprobat contestația introdusă de echipa Atletico Madrid în legătură cu incidentele petrecute la meciul cu formația turcă Göztepe Izmir. În urma anchetei întreprinse, forul european a constatat că jucătorii echipei din Madrid au fost nedisciplinați, omologînd întîlnirea cu scorul de 3—0 în favoarea echipei turce.

De asemenea, Comitetul executiv al acestei competiții a fixat ca cel mai tîrziu pînă la 6 martie să fie stabilite datele de desfășurare a jocurilor dintre F.C. Zürich — Sporting Lisabona și Göztepe Izmir — Vojvodina Novi Sad.

Sferturile de finală ale „Cupei orașelor tîrguri" urmează să fie jucate înainte de 3 aprilie și semifinalele înainte de 8 mai. Finala tur-retur se va disputa la sfîrșitul lunii mai și, respectiv, începutul lunii iunie.

Copiii din Angoulême iubesc fotbalul. Iată doi dintre cei mai tineri elevi ai unei școli elementare însoțiți de tatăl lor în vestiar

ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL SECUNDAR — O SOLIDĂ EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORTIVĂ

CE LOC OCUPĂ EDUCAȚIA FIZICĂ ÎN ȘCOLILE DIN TARA DV.?

Ancheta noastră

FRANȚA

Predarea educației fizice în școlile din Franța variază în funcție de vîrsta elevului. În învățămîntul primar, de la 6 la 11 ani, copiii trebuie, teoretic, să beneficieze zilnic de o jumătate de oră de educație fizică, pe lîngă recreații și jocurile organizate. Această predare trebuie să fie asigurată de învățători, care primesc, în acest scop, cunoștințele necesare în cadrul școlilor normale de învățători. În practică, însă numeroși învățători n-au trecut prin aceste școli sau sînt prea vîrstnici și educația fizică în învățămîntul primar este deseori neglijată, mai ales în orașele în care instalațiile stadioanelor și ale bazinelor sînt uneori defectuoase. Cu toate acestea, învățătorii de la sate fac deseori eforturi pentru a-și educa din punct de vedere sportiv elevii, cu ajutorul municipalităților, și sînt de semnalat frumoase reușite locale.

În învățămîntul secundar, de la 12 la 18 ani, elevii primesc o solidă educație fizică și sportivă: 2 lecții de educație fizică și 3 ore de sport pe săptămînă. Acestea sînt asigurate de profesori de educație fizică formați în patru ani de studii absolviți după bacalaureat, în școlile normale superioare de educație fizică, și de maeștri de educație fizică formați la capătul a doi ani de studii în centrele regionale de educație fizică. În general, orarul amintit este respectat, cu toate că, uneori, se simte o oarecare insuficiență de cadre didactice și de instalații sportive, situația ameliorîndu-se, de altfel, de la an la an.

În cadrul bacalaureatului, ca la majoritatea examenelor mari, se acordă o notă pentru educația fizică și sportivă: sînt prevăzute probe de control cuprinzînd alergări, săritura în înălțime, cățărare, o aruncare și înot. Esențialul în această chestiune e acela că toți candidații la bacalaureat — evident, în afară de cei cu scutiri medicale — trebuie să vădească un anumit grad de pregătire fizică și sportivă. Este, de altfel, ultimul contact obligatoriu cu acest gen de activități.

În învățămîntul superior nu există obligativitatea de a practica sportul. Dată fiind dificultatea examenelor, doar 10 la sută dintre studenții facultăților practică efectiv sportul. Dimpotrivă, în școlile superioare care formează profesori sau ingineri sportul ocupă un loc important. În afară de aceasta, *în anumite centre universitare — Lille, Rennes, Lyon, Poitiers — experimente privind obligativitatea sportului în facultăți au fost încununate de succes.*

În întreaga Franță facultățile își dezvoltă dotarea materială sportivă, dar se pune, în primul rînd, problema ușurării programei, ceea ce ar permite studenților să găsească timpul necesar practicării exercițiilor fizice. În Franța, dacă sportul școlar, din licee, „merge" bine, sportul universitar nu ocupă încă locul care i s-ar cuveni, în pofida unor individualități de valoare.

Sportul școlar și universitar este condus de Asociația sportului școlar și universitar (al cărei director este dl. Emile Labaureau), care organizează competițiile la toate ramurile sportive și conduce echipele franceze în întîlnirile internaționale. A.S.S.U. — cum se numește prescurtat asociația — numără aproximativ 350 000 de membri, din toate categoriile de vîrstă: minimi (14—15 ani), cadeți (16—17 ani), juniori (18—19 ani) și seniori (peste 20 de ani).

Este de semnalat, pentru cei ce nu o cunosc, o interesantă inițiativă a Ministerului tineretului și sporturilor și a anumitor municipalități în favoarea schiului. În februarie 1953, 32 de elevi din Vanves, orășel din apropierea Parisului, au plecat în „clasele de zăpadă" în Alpi: ore de clasă dimineața cu învățătorul lor, care-i însoțise, schi după amiaza cu monitori de specialitate, aceasta timp de o lună. În cursul iernii trecute aproape 50 000 de copii din orașe au petrecut o lună pe munte după același principiu, iar în iarna viitoare numărul lor va mai crește. Învățători, părinți și elevi, deopotrivă, sînt foarte satisfăcuți de această inițiativă: „clasele de zăpadă" deplasîndu-se în grup cu învățătorul lor, elevii nu numai că nu rămîn în urmă cu învățătura, dar depun o muncă cu mai mult folos și se și inițiază în tainele schiului. Participarea familiilor elevilor la unele cheltuieli inerente este minimă și nu depășește niciodată cuantumul alocației familiale acordate de stat pentru copil, căruia i se dau bocanci și schiuri.

S-au mai încercat, în aceeași ordine de idei, „clase de mare", cu băi de mare și iahting (vele). Mulți pedagogi cer clasele „pe jumătate": muncă școlară dimineața, sport după amiaza; experiențe foarte interesante au mai fost încercate, dar generalizarea ne apare încă destul de îndepărtată.

Oricum, încercările se impun...

Jacques GALLIOT
redactor la „L'Equipe"

PREOCUPĂRI OLIMPICE PE CONTINENTUL VERDE

O perioadă relativ scurtă ne desparte de cea de a XIX-a ediție a Jocurilor Olimpice de vară. Pregătirile în vederea marelui eveniment sportiv se desfășoară din ce în ce mai intens în diferite țări și continente. Nici continentul australian nu face excepție de la această regulă. Cu atît mai mult cu cît există părerea că dacă Olimpiada ar fi avut loc în acest an, Australia s-ar fi găsit în fața unui fapt foarte neplăcut: ea nu ar fi putut trimite la Jocuri nici un pretendent la „aurul olimpic".

Indiscutabil, Australia dispune de sportivi de înaltă clasă internațională, dar nici unul din ei nu reprezintă un favorit absolut, cum era în perioada anilor '50.

Dacă vom face o scurtă incursiune în trecut, vom constata că la Melbourne Australia a cucerit 13 medalii de aur, la Roma — 8, iar la Tokio — 6. Există diferite cauze ale acestei situații, dar nu se poate spune că sportul din Australia este în declin. Mai curînd celelalte țări au ajuns din urmă cel de al cincilea continent la acele ramuri sportive unde în trecut supremația australienilor era neîndoielnică. Dacă pînă de curînd Australia reprezenta a doua forță pe glob la natație, astăzi ea este nevoită să facă loc înotătorilor sovietici și germani. În afară de aceasta, sportul australian a suferit pierderi substanțiale. Campionii olimpici de la Tokio, D. Fraser, B. Cuthbert și K. Berry au părăsit activitatea sportivă. Robert Windle, campion olimpic în proba de 1 500 m craul, se află în prezent într-una din universitățile americane și este puțin probabil că va putea participa la Olimpiada de la Mexico.

Dar, pînă la Mexico a mai rămas mai puțin de un an și în Australia apar noi stele de mărime olimpică. În prezent, pe continent există un grup de înotători cu mari perspective. Ei nu au decît 13—14 ani, dar sînt gata să preia ștafeta din mîinile predecesorilor. Cu toate acestea, lor le va fi greu să lupte cu americanii. Numărul insuficient de concursuri și izolarea geografică constituie punctul vulnerabil al continentului verde. Cu excepția Jocurilor Olimpice, a Jocurilor Commonwealthului, a cîtorva campionate mondiale, sportivii australieni nu au posibilitatea să participe la concursurile internaționale și rămîn practic izolați de restul lumii.

Faptul că Australia este una din foarte puținele țări care nu au luat parte la nici una din săptămînile preolimpice de la Ciudad de Mexico, vorbește de la sine. Lipsa mijloacelor bănești subminează întregul sport amator din Australia. Guvernul nu acordă nici un fel de ajutor organizațiilor sportive.

Pentru prima dată în istoria atletismului din Australia, s-a făcut propunerea pentru atragerea în acest sport a aborigenilor. Se subliniază că aceștia au calități deosebite pentru sărituri și alergări. Este adevărat că ei nu au un sistem muscular atît de dezvoltat, ca negrii americani, în schimb posedă o detentă deosebită, sînt înalți și au o structură solidă a corpului.

La campionatele naționale de la Darwin, la care au participat cunoscuți sportivi australieni, atleții-aborigeni au ocupat o serie de locuri de frunte: la săritura în lungime, în probele de 100 și 200 m, la săritura în înălțime, aruncarea greutății și a suliței.

Indiferent de dificultățile întîmpinate, Australia a reușit totdeauna să trimită la Jocurile Olimpice echipe bine pregătite. Mijloacele sînt colectate din donațiile marilor firme comerciale. Pînă în prezent Comitetul olimpic australian a reușit să strîngă numai 1/8 din suma necesară pentru trimiterea la Mexico a 180 sportivi, cum s-a preconizat inițial. Să vedem cum vor evolua lucrurile de acum înainte.

PELE

EUSEBIO

Care „diamant" strălucește mai puternic?

PELE sau EUSEBIO

Duelul dintre cele două „nestemate" ale fotbalului mondial, Pele și Eusebio, continuă — indirect — pe stadioanele din Brazilia și Portugalia. După ultimul campionat mondial, în cursul căruia „perla din Mozambic" a strălucit de la meci la meci, iar „perla neagră" a părăsit prematur arena, Pele, cu un efort demn de toată lauda, depune eforturi serioase pentru a reveni la forma care i-a adus faima mondială.

Au existat și există numeroase păreri, dar nu s-a dat încă un răspuns definitiv întrebării: cine e mai bun dintre ei? În legătură cu această delicată chestiune, ni s-a părut interesantă opinia cunoscutului publicist brazilian MARIO DEL ARATANA, pe care o redăm în rîndurile ce urmează:

„Cine dintre ei e mai bun? Pentru prima dată problema s-a pus categoric la campionatul mondial de fotbal din Anglia. Și primul răspuns a venit după meciul portughezilor cu brazilienii. Portughezii au cîștigat cu 3—1. Pelé a părăsit terenul șchiopătînd, cedînd totodată și „tronul". Eusebio, care înainte era denumit „Pelé al Europei", strălucea ca un diamant. El a marcat două goluri formidabile — mărturie convingătoare a măiestriei sale. Mulți s-au grăbit să tragă atunci concluzia că steaua lui Pelé a început să apună. Dar, în toamna aceluiași an Santos a surclasat pe Benfica cu 5—1. 4 din cele 5 goluri ale brazilienilor au fost marcate de Pelé. Eusebio n-a înscris nici un gol. S-au găsit alții care au declarat atunci: brazilianul s-a revanșat față de portughez și s-a reabilitat, el e mai bun.

Cert este că răspunsul cu adevărat just la întrebarea pusă la începutul acestor rînduri n-a fost dat încă pînă acum. Să încercăm să creionăm, într-un mod succint, firește, calitățile lor, posibilitățile fiecăruia, precum și unele asemănări și deosebiri care există între ei.

Să începem cu Eusebio. Observatorii și experții sud-americani îl consideră un minunat jucător într-o foarte bună echipă. De ce Eusebio ar fi mai presus decît Pelé? Pelé aduce mai multe surprize în joc, stîrnind entuziasmul spectatorilor, însă Eusebio are o calitate magică, ce-i lipsește lui Pelé: cînd vrea să șuteze, terenul nu are limite pentru el. Astfel, el poate șuta la fel de bine de la distanțe mici, de la mijlocul terenului, de pe linia de margine și aproape de fiecare dată lovitura lui este ireproșabilă. Eusebio știe să marcheze goluri mai bine decît Pelé. Șuturile lui sînt comparate cu o bombă a cărei explozie se poate produce în fiecare clipă cu o forță formidabilă, ce nu depinde de distanța de la care a fost aruncată. Eusebio și-a însușit arta de a șuta prin surprindere din mișcare, din orice unghi, din orice situație de joc. E în zadar să te uiți la picioarele lui și să prinzi momentul cînd va șuta. Numai zborul mingii arată că șutul a pornit.

Și acum, despre Pelé. Brazilianul este foarte șiret, fiind dotat în același timp cu o intuiție fenomenală. El are un dar înnăscut de a prevedea. Parcă citește gîndurile adversarului de la distanță, ghicindu-i intențiile. Pelé este în stare să ia o hotărîre în fracțiuni de secundă și să reacționeze la contramanevrele adversarului în modul cel mai surprinzător. Nu se poate ghici drumul deplasării lui Pelé în teren, deoarece nu-l cunoaște nici el. Intuiția îi indică direcția și astfel apărătorii sînt adesea păcăliți. În prezent, mai des decît în trecut, Pelé poate să nu fie figura centrală într-un meci. Poate că strălucirea „perlei negre" a mai scăzut puțin deoarece de fiecare dată el întîmpină o permanentă opoziție, deseori dură, din partea adversarilor, fiind o adevărată „țintă vie" pentru apărători. Însă această eclipsă este relativă. Noi știm și vedem că atunci cînd Pelé vrea să joace, inegalabila lui măiestrie strălucește din nou.

ASEMĂNĂRI ȘI DEOSEBIRI

Prin ce se aseamănă și ce-i deosebește pe acești doi mari jucători? Viteza lor în joc este aproape egală, însă stilul alergării, maniera deplasării sînt diferite. I-aș compara cu pantera și cerbul. Cerbul aleargă uneori la fel ca și pantera, însă atunci cînd e vorba de salturi mai mari, se mișcă mai repede. În afară de aceasta, știe să se deplaseze prin zig-zaguri. În comparație cu Eusebio, Pelé este cerb, însă pantera e mai puternică decît cerbul. Înseamnă că Eusebio e mai puternic? Și unul și altul aleargă suta de metri în 11 secunde. Deci, pantera și cerbul nu se pot învinge (deocamdată) în această întrecere. Eusebio este un jucător exclusiv intelectual și foarte corect. Și Pelé e corect pînă nu este scos din fire. Pe Eusebio încă nimeni n-a reușit să-l scoată din fire. Pelé poate să execute consecutiv un dribling după altul, continuîndu-le amîndoi acești extraordinari fotbaliști, care pun atîta pasiune în joc. Eusebio rămîne Eusebio, iar Pelé rămîne Pelé.

Este interesant să-i compari, însă e foarte greu să spui care din ei e mai bun."

telex

HARD SCHENK este noul campion de patinaj viteză al Olandei. În cadrul campionatelor naționale desfășurate la Amsterdam, Schenk s-a comportat remarcabil, reușind să cîștige probele de 500, 5 000 și 1 500 m. El l-a învins pe campionul de anul trecut, Ceesk Verkerk, clasat pe locul doi. În proba de 1 500 m, Schenk a realizat timpul de 2:14,7.

■

ECHIPA de rugby XIII a Australiei și-a început turneul în Franța, jucînd la Marsilia cu reprezentativa țării. Rugbyștii francezi nu au putut obține victoria, jocul încheindu-se cu un rezultat de egalitate: 7—7.

radio

CAMPIONUL OLIMPIC de box la cat. grea, Joe Frazier (S.U.A.), a obținut un nou succes la profesionism. El l-a învins în meciul desfășurat la Boston, prin k.o. în rundul trei, pe Marion Conner (S.U.A.). Frazier a avut cu 14 kg mai mult decît adversarul său. La 12 februarie, la Madison Square Garden, din New York, Frazier îl va întîlni pe fostul campion mondial, Floyd Patersson.

■

SĂRITORUL cu schiurile de la trambulină Josef Tonheuser (R.D. Germană) a cîștigat concursul internațional de la Saint Moritz, realizînd un punctaj de 213,9 puncte (săriturile sale au măsurat 80 și respectiv 81 m). Pe locurile următoare s-au clasat Dieter Neuendorf (R.D. Germană) — 208,2 puncte și Ernest Kroell (Austria) — 206,7 puncte.

telefon

DE CÎTEVA zile se află într-un turneu în Australia cunoscutul atlet american de culoare Tommie Smith. În cadrul unui concurs desfășurat la Brisbane, Smith a cîștigat proba de 100 yarzi, cu timpul de 9,4 (la 3 zecimi de secundă de recordul mondial). Smith a dominat categoric și proba de 220 yarzi, fiind înregistrat cu timpul de 20,6. Australianul Ron Clarke a realizat în proba de 2 mile timpul de 8:32,4.

■

ÎNTR-UN MECI internațional de fotbal desfășurat la Viena, Rapid din localitate a învins cu scorul de 3—1 (2—1) echipa vest-germană Borussia Neukirchen.

■

ÎNTR-UN meci retur contînd pentru „Cupa campionilor europeni" la volei (masculin), la Geneva echipa vest-germană USC Muenster a dispus cu scorul de 3—1 de echipa Star Geneva. Pentru turul următor s-a calificat echipa Muenster.

■

ATÎT DIN U.R.S.S. cît și din S.U.A. primim la redacție vești despre intensele pregătiri pe care le fac hocheiștii sovietici și americani pentru J.O. de iarnă. Dar, înainte de Grenoble, se pare că cele două echipe se vor întîlni în ianuarie, cu prilejul turneului selecționatei U.R.S.S. pe continentul american. Și cu siguranță că fazele de joc nu vor fi cu nimic mai puțin spectaculoase decît cea pe care o vedeți în fotografia noastră, surprinsă la C.M. de la Viena, din 1967, cînd hocheiștii sovietici au cîștigat cu 7—2.

În bazinele de înot

CU PRILEJUL unei reuniuni de natație desfășurate în piscina olimpică de la Pointe Claire, în apropiere de Montreal, Elaine Tanner a făcut o tentativă pentru corectarea recordului mondial în proba de 100 m spate. Tentativa nu a fost încununată de succes. Tanner a realizat timpul de 1:07,6 (recordul mondial este de 1:07,1). Tot ea a cîștigat și alte două probe: 100 m fluture în 1:08,3 și 100 m liber în 1:02,9.

ÎN CADRUL unui concurs de natație desfășurat în piscina de la Gottwaldow, înotătoarea olandeză Nel Boss a cîștigat proba de 100 m fluture în 1:07,7. Henninger (R. D. Germană) a terminat învingător în cursa de 200 m bras masculin cu timpul de 2:31,7. La 1 500 m, primul s-a clasat Fassnacht (R. F. a Germaniei), cronometrat în 17:16,8.

MEDALIATUL olimpic, înotătorul american Don Scholander, a sosit în Republica Sud-Africană. El va participa la cîteva concursuri care vor avea loc la Durban, Johannesburg, Bloemfontien și alte orașe.

Redacția și administrația: București, str. Vasile Conta nr. 16, telefon 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom bue. 180. Tiparul: I. P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.